

Μυστικές οπτασίες του Οσίου Συμεών του νέου θεολόγου

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«ΤΕΤΟΙΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΑΙΩΝΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΕΡΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΙ ΑΣΩΜΑΤΩΣ ΜΕ ΣΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ...»

Μια μέρα, καθώς προσευχόταν με καθαρότητα καίσυνομίλούσε με το Θεό, είδε πώς ο αέρας άρχισε να φωτίζειτό νου του, και ενώ ήταν μέσα στο κελλί του νόμιζε ότιβρισκόταν έξω, σ' ανοιχτό χώρο.

Ήταν νύχτα, που μόλις είχε ξεκινήσει. Τότε άρχισε να φέγγει από ψηλά όπως το πρωινό ροδοχάραμα -ω των φρικτών οπτασιών του ανδρός!-, και το οίκημα κι όλα τ' άλλα εξαφανίστηκαν, και νόμιζε ότι δεν ήταν καθόλου σε οίκημα.

Τόν συνέπαιρνε ολότελα θεία έκσταση αντιλαμβανόμενοςκαλά με το νου του το φώς εκείνο που του εμφανιζόταν. Αυτό μεγάλωνε λίγο-λίγο κι έκανε τον αέρα να

φαίνεται πιο λαμπερός κι αισθανόταν τον εαυτό του μ' ολόκληρο το σώμα του να βρίσκεται έξω από τα γήινα.

Αλλά επειδή εξακολουθούσε να λάμπει ακόμη περισσότερο εκείνο το φως και του φαινόταν σαν ήλιος που μεσουρανώντας έλαμπε από ψηλά, αισθανόταν σαν να στέκεται στο μέσο του φωτός που φαινόταν και ότι ολόκληρος ο εαυτός του μαζί με το σώμα του ήταν γεμάτος από χαρά και δάκρυα λόγω της γλυκύτητας που του προξενούσε η παρουσία του. Παράλληλα έβλεπε ότι το ίδιο φως κατά τρόπο θαυμαστό ήρθε σε επαφή με το σώμα του και σιγά-σιγά διαπερνούσε τα μέλη του. Η έκπληξη αυτής της οπτασίας τον απομάκρυνε από την προηγούμενη θεωρία και τον έκανε να αισθάνεται μόνο αυτό το εξαίσιο πράγμα που συνέβαινε μέσα του. Έβλεπε, λοιπόν, ότι το φως εκείνο σιγά-σιγά εισχώρησε σ' ολόκληρο το σώμα του, την καρδιά και τα έγκατά του και τον έκανε ολόκληρο σαν φωτιά και φως. Και όπως προηγουμένως το οίκημα, έτσι και τώρα τον έκανε να χάσει την αίσθηση του σχήματος, της θέσεως, του βάρους και της μορφής του σώματος και σταμάτησε να κλαίει.

Τότε ακούει μια φωνή από το φώς να του λέει: «Κατά τόνίδιο τρόπο είναι αποφασισμένο ν' αλλάξουν οι Άγιοι που θα ζουν και θα βρίσκονται ακόμη εδώ κατά την ώρα τής έσχατης σάλπιγγας, κι έτσι μεταμορφωμένοι θ' αρπαγούν, όπως λέει και ο απόστολος Παύλος».

Για πολλές ώρες όντας ο μακάριος σ' αυτή τήν κατάσταση, ανυμνώντας μυστικά και ακατάπαυστα το Θεό καίκατανοώντας τη δόξα που τον περιέβαλλε και τήν αιώνια μακαριότητα που πρόκειται να δοθεί στους Αγίους, άρχισε νάσκέφτεται και να μονολογεί μέσα του: «Άραγε θά ξαναγυρίσω πάλι στην προηγούμενη κατάσταση τού σώματός μου η θα ζήσω έτσι συνέχεια;».

Μόλις έκανε τη σκέψη αυτή, αμέσως αισθάνθηκε νάπεριφέρει το σώμα του σαν σκιά η σαν πνεύμα. Καταλάβαινε ότι είχε γίνει, όπως είπαμε, ολόκληρος με το σώμα του φώς χωρίς μορφή, χωρίς σχήμα και άυλο. Και το μέν σώμα του τού αισθανόταν να υπάρχει, πλήν όμως χωρίς υλικές διαστάσεις και σαν πνευματικό. Αισθανόταν δηλαδή να μην έχει καθόλου βάρος η όγκο κι απορούσε βλέποντας τον εαυτό του που είχε σώμα να είναι σαν ασώματος. Και το φως που λαλούσε μέσα του, όπως και προηγουμένως, του έλεγε και πάλι: «Τέτοιοι θα είναι μετά την ανάσταση στον μέλλοντα αιώνα όλοι οι άγιοι περιβλημένοι ασωμάτως με σώματα πνευματικά η ελαφρότερα και λεπτότερα και πιο αιθέρια η παχύτερα και βαρύτερα και πιο γεώδη, από τα οποία θα καθορισθεί για τον καθένα η στάση και η τάξη και η οικείωση με το Θεό».

Αυτά όταν άκουσε ο θεοπτικώτατος και θεόληπτος Συμεών κιαφού είδε το

ανέκφραστο θεϊκό φώς κι ευχαρίστησε το Θεό, που δόξασε το γένος μας και το έκανε μέτοχο τής θεότητας και τής βασιλείας Του, ξαναγύρισε πάλι στον εαυτό του και βρέθηκε ξανά μέσ στο κελλί του στην προηγούμενη ανθρωπινή και φυσική κατάσταση. Όμως με όρκους διαβεβαίωνε εκείνους με τους οποίους είχε θάρρος και φανέρωνε τα μυστικά του, ότι «για πολλές ημέρες αισθανόμουν αυτή τήν ελαφρότητα του σώματος χωρίς να καταλαβαίνω καθόλου ούτε κόπο, ούτε πείνα, ούτε δίψα».

Επειδή, λοιπόν, με αυτά ενωνόταν μόνο με το Πνεύμα κινήταν γεμάτος από τα θεϊκά χαρίσματά Του -και φυσικά είχε καθαρίσει και ο ίδιος πλήρως το νου του-, έβλεπε οπτασίες και φρικτές αποκαλύψεις του Κυρίου όπως παλιά οι Προφήτες.

Έτσι, έχοντας αποστολική διάνοια, επειδή τήν ύπαρξή του κατηύθυνε και κινούσε το θείο Πνεύμα, είχε και το χάρισμα του λόγου που έβγαινε από τα χείλη του και, ενώ ήταν όπως κι εκείνοι αγράμματος, θεολόγησε και με τα θεόπνευστα συγγράμματά του διδάσκει τους πιστούς τήν ακρίβεια τής ευσεβούς ζωής.

Έχοντας ανέλθει σ' ένα τέτοιο πνευματικό επίπεδο, αρχίζοντά συγγράφει ασκητικούς λόγους κατά κεφάλαια για τρεις διάφορες αρετές και τα πάθη που αντίκεινται σ' αυτές, από όσα αυτός έμαθε από τήν προσωπική του ασκητική ζωή και τήν θεία γνώση που του δόθηκε, και περιγράφει με ακρίβεια τή μοναχική ζωή για όσους τήν ασκούν και έτσι γίνεται για τον ισραηλιτικό λαό των μοναχών ποταμός Θεού γεμάτος πνευματικά νερά.

Σημ. Ο Νικήτας Στηθάτος εχρημάτισε μαθητής του Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου.

ΠΗΓΗ : Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, εκδ. Ακρίτας, Απόδοση στα νέα ελληνικά από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ν. Σμύρνης κ. Συμεών.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr